

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

În zi de hram peste așezământul Meu din zilele acestea pe vatra neamului român Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu întreită sărbătoare, iar cei din cer se bucură la masa cuvântului Meu, care se așterne în cartea sa.

E hramul bisericii Mele de nou Ierusalim, căci trâmbița Mea Verginica este patroana acestui așezământ și are lângă ea sărbătorit acum pe apostolul Meu cel întâi chemat lângă Mine la lucrul apostoliei, pe Andrei, pe cel dintâi ucenic al Meu, căci acum douăzeci și trei de ani l-am avut aici alături în ziua pecetluirii grădiniței cuvântului Meu, după ce am așezat în ea chivotul, pietricica cea albă, simbolul cel de la sfârșit de timp al vestirii cuvântului Meu peste pământ, și apoi am pecetluit pentru cei din cer acest așezământ și pentru duhul cuvântului Meu rostit aici de deasupra grădiniței lui ca să fie așezat în cartea sa și împărțit apoi spre hrană, spre creșterea celor cărora Domnul Se descoperă ca să fie El urmat de ei, după ce credința lor în venirea Mea cuvânt pe pământ îi cuprinde pe cei ce vin cu pasul pe calea Mea cea de azi, spre bucuria Mea și a celor din cer, căci este nevoie de ucenici.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Cel ce dau omului minte ca să-L înțeleagă pe Dumnezeu, așa cum le-am dat și ucenicilor Mei ca să Mă înțeleagă ei cu toată lucrarea Mea când Tatăl M-a trimis pe pământ ca să lucrez între oameni lucrarea Sa. Sunt cu ziua de hram al acestui așezământ. În această zi din an a sosit între cei din cer trâmbița Mea Verginica și are ea obștea sa în cer precum și pe pământ avea și este ea patroana poporului cuvântului Meu, iar lângă ea a fost așezat cu sărbătoare apostolul Andrei, căci zi lângă zi avem sărbătoarea cea întreită în această zi de taină, mai întâi ziua pecetluirii grădiniței cuvântului Meu, iar lângă ea ziua de sărbătoare a apostolului Andrei, și apoi ziua trâmbiței Mele, totul într-o sărbătoare în cer și pe pământ, și iată, sărbătoarea este încununată de cuvântul Meu și al lor, așa cum Eu, Domnul, petrec cu sfinții Mei.

Eu sunt Cel ce-i dau omului minte, că Eu l-am zidit pe om. Eu sunt Ziditorul omului, iar omul este zidirea Mea, facerea Mea, căci fără Făcătorul lui omul poate face multe greșeli și îi trebuie minte mereu, mereu, și iată, viața îmbunătățită se zidește încet, încet prin multe, multe greșeli, de la care omul învață și tot învață, ajutat de Dumnezeu pentru facerea sa, căci omul este slab, plătând, prins sub greșală, neputincios în tristeți și în suferințe, iar Creatorul său îl întocmește pe el ajutându-l să lupte împotriva a tot ce stă să cuprindă și să slăbească viața lui.

O, poporul Meu, aș vrea să aibă omul de la Mine minte și aș vrea să asculte pentru mintea lui, că nimeni nu-i dă lui minte, decât Dumnezeu. Se tot zidesc pe pământ școli și cărți ca să meargă omul de mic și să învețe minte și carte. O, măi poporul Meu, ce să facă Dumnezeu cu cel ce învață minte de la școală? Se întreabă necredincioșii și se îndoiesc întru Dumnezeu din pricina îngâmfării lor și zic aceștia că nu este adevărată Scriptura, fiindcă omul trebuie să știe carte și apoi să scrie. Voiesc să le spun la aceștia că nu școala sau cartea au fost zidite mai întâi, ci omul a fost zidit întâi, iar când l-am zidit a știut și a grăit cu Mine, și Eu cu el, căci Eu am știut și am zidit și am pus în zidirea Mea și știe omul să grăiască și ce să grăiască și ce să înțeleagă, căci de la Dumnezeu Ziditorul are omul ce are. O, de unde știe copilul să plângă când se naște? De la suferință, de la durere știe, de la durerile facerii știe. O, de unde știe el să vorbească apoi, să crească, să umble, să lucreze? O, fiilor, de la Dumnezeu are omul minte, și apoi oamenii se ajută unii pe alții și toate de la Dumnezeu sunt în oameni ca să știe ei. Pe Adam cine l-a învățat carte, cine l-a învățat să scrie și să citească și să știe? Pe Ioan Botezătorul cine l-a învățat, cine l-a ajutat de la pruncie și până la Iordan ca să-L facă pe Domnul cunoscut oamenilor? Pe prooroci cine i-a învățat să asculte de la Dumnezeu și să scrie apoi? O, fiilor, animalul de pe lângă om a

învățat carte? De unde știe el să iubească, să mângâie pe stăpânul său, să-i fie atât de credincios cine l-a învățat? O, nu mama îl învață pe copil. Nu animalul îl învață pe animal ceea ce trebuie să știe și să facă. O, nu, ci Domnul este Ziditorul omului și al celor din om și a toate câte sunt între cer și pământ ființe cu suflet viu.

O, câtă credință, câtă apropiere de Dumnezeu Făcătorul, câtă recunoștință trebuie să știe să lucreze omul, și toate prin Dumnezeu! Trebuie Dumnezeu să-i dea omului minte în toate și mereu, nu omul să-și dea și să-și facă. O, ce minuni s-ar ivi între pământ și cer dacă omul ar înțelege să lucreze din Dumnezeu! Iată cum se zidește viața omului, viața cea plăcută Domnului în om și așezată pic cu pic încet, încet din multe, multe greșeli, ca să învețe omul de la greșeli și să se înțeleptească pentru bine apoi. Dar acum trâmbița Mea Verginica are cuvânt în ziua ei de serbare și este însoțită de obștea ei cea din cer la masa de azi, căci Eu, Domnul, am și în cer popor din lucrul ei cu Mine născut, și am și pe pământ, și așa lucrăm lucrarea cea de azi.

O, Verginica Mea, binecuvântată să-ți fie lucrarea cuvântului tău la masa cea de azi! Amin.

— *Amin, amin, Doamne, și să învețe poporul Tău să ia minte din cer, să ia de la Dumnezeu minte și să nu se întrebe cum, căci Tu ești Izvorul, Doamne, iar eu acum ascult și cuvintez.*

Iubire cu aripi să căpătați de la Domnul, fiilor de azi ai Domnului Cuvântul, căci ea vă poartă prin vremi dulci și prin vremi cu tristeți. Legate de Domnul să vă fie inimile, căci cu El rămâne omul care-și cunoaște începutul lui cel veșnic, când Domnul va veni să așeze de-a dreapta Sa pe cei ce au avut și au iubire.

O, e zi de hram al așezământului în care sunteți de Domnul așezați, iar noi, cei din cer, suntem cu voi la masă. Lângă ziua mea de serbare stă cu ziua lui de intrare în cer cel dintâi ucenic al Domnului nostru, apostolul Andrei. Împreună ne aplecăm înaintea celor din cer și înaintea celor de pe pământ, care ne poartă sărbătoarea. Noi am fost unul lângă altul martori din cer în ziua pecetluirii grădiniței Domnului acum douăzeci și trei de ani, iar voi ați fost martori de pe pământ, alături de arhiereul martor prin care s-a rostit pecetluirea cu sfințenie a grădiniței cuvântului, și privim acum această zi și avem de ce să oftăm. Dar azi ne și mângâiem că avem la masă pe cei din cer, obștea cea din cer a acestui cuvânt ziditor de fii pentru cer și avem pomenire de un an pentru sufletele alăturat nouă acum un an și grăim puțin despre aceasta, că este multă smerenie și este multă grijă și este mult de lucru și de putere pentru lucru și nu stărnim durerea sus și jos, ci lucrăm cerește și așa mângâiem. Acești doi copii, dintre care unul este sus cu mine acum, s-au dus pe brațe prin dureri și și-au dat sfinte mângâieri purtându-și ale vieții dulci poveri, iar Domnul i-a purtat mereu pe ei și i-a avut în lucrul Său, și iată, îi are și-I sunt lucrători. Iată, lângă sărbătoarea mea este și aceasta acum și lucrăm toți, lucrăm și din cer, și de pe pământ lucrăm și împodobim ziua de serbare a hramului acestui așezământ, și mult se bucură poporul cel din cer acum și mult stăruie la Domnul pentru mersul lucrării Sale, spre plinirea a tot ce este de lucrat, iar voi, copii de jos, iubire cu aripi să aveți și să lucrați, și pe aripile ei să stați, că fără de iubire e greu de tot, măi fiilor.

O, Doamne, să învețe poporul Tău minte din cer, căci Tu ești Izvorul. N-are cum să învețe omul carte din cărți de pe pământ, căci toate în Tine sunt, iar fără Tine se strică omul și învață de la om, de la cel ce crede că știe și că a învățat ca să știe. O, de unde știe calul sau oița, de unde știu animalele să pască iarbă, să ia apă cu gurița, să plângă când n-au acestea de la Tine, o, și câtă înțelepciune au și știu? Noi, cei sălășluiți acum între cei din cer, de unde știm să venim aproape și să grăim acum la această masă frățescă și sărbătorească? O, de la Tine, Doamne, putem, și știm, căci cu Tine umblăm și lucrăm.

O, nu de pe pământ se învață carte. Nu de pe pământ a știut să grăiască omul cel zidit de mâna Ta și de Duhul Tău la început. Să nu se întrebe necredincioșii cine a scris istoria Ta cu omul în cartea în care ea s-a adunat, în Scriptură, Doamne. O, cine l-a învățat pe Ioan Botezătorul să gândească, să grăiască, să proorocească pe Domnul și să grăiască cu Domnul la Iordan? Iată, Tu ești știința cea din omul purtat de Tine și nu trebuie să se semețească omul cel

fără Dumnezeu între oameni pe pământ. Nici eu, Doamne, nici eu n-am învățat carte de pe pământ, dar Tu ai venit la mine și ai pus înăuntrul meu duhul proorociei, grăierea Ta cu omul ai pus în pieptul meu, în mintea mea, în vederea mea. Să se minuneze oamenii care nu-L înțeleg pe Domnul și toate lucrările Sale pe pământ între oameni, căci oamenii purtători de Dumnezeu au dușmani pe pământ pentru că ei sunt cei ce sunt ca și Dumnezeu, iar cei ce n-au dușmani nu sunt nimic, ci sunt de corvoadă și atât.

Să se pocăiască și să se mărturisească, Doamne, toți cei care au stat cu Tine prin această lucrare de cuvânt și au părăsit apoi izvorul și locul izvorului. O, să se aplece aceștia ca să le fie dezlegat acest păcat, căci e greu la cer acest păcat. Eu sunt trâmbița Ta și le fac deșteptarea și sun la ei și le spun lor: căiți-vă voi, cei care ați mâncat lapte și miere și vi s-a aplecat apoi! O, nu se poate să rămâneți judecători. Grăbiți-vă să ieșiți de sub învinuirea aceasta, căci scris este: «Nu judecați și nu veți fi judecați!». O, dacă ați stricat fața Domnului, dacă n-ați șters apoi unde ați lovit, aceasta iartă Domnul, dar nu poate dacă nu e pocăință și mărturisire după căință. O, câtă durere pe noi, cei din cer, pe cei ce sunt acum obște în cer din această lucrare de cuvânt pe pământ! Suntem mijlocitori mari pentru voi, dar fără pocăință în voi nu este putere din cer pentru voi, iar voi vă puteți duce tot mai jos cu neîmplinirea Domnului în voi, cu despărțirea voastră de El și de izvorul Lui, din care mult ați băut și voi. O, sculați-vă cât mai este ziuă și scuturați-vă hăinuța și spălați-o și primeniți-vă iubirea, căci nu păcatele, ci neaplecarea îl desparte de Domnul pe om. Vă rog din cer și sun din trâmbiță după voi, căutați-vă lumina cea pierdută, că în lume nu este scăpare, iar voi pășiți pe drum cu păcătoșii, dar David împăratul a dorit să stea ca un lepădat în curțile Domnului dacă ar fi avut de ales în față cu calea și locașul cel plin de păcătoși, iar acest locaș este lumea și fiii ei, măi fiilor. Eu dau să vă mângâi și să vă fac trezirea, că nu se pot șterge din cartea Domnului pașii voștri lângă izvorul Lui cât ați umblat voi cu Domnul.

Iar pe Tine, Doamne, Te rog, dă-le lor minte, dă-le Tu, Doamne, că nu de pe pământ are omul minte, ci numai dacă Tu pui darul Tău în om și să-l folosească omul. O, numai de la Tine are omul care are, iar cine nu are de la Tine, n-are nimic, nimic, chiar și când n-are nimeni pe pământ mai mult ca el ranguri și carte și măriri fel de fel.

Acum închin Ție, Doamne, această măreață zi de întreită sărbătoare, iar Andrei apostolul are ruga lui înaintea Ta în această zi. Amin.

— O, deschide cerurile, Doamne, ca să Te vadă fiii neamului român, că eu aștept de două mii de ani slava Ta în mijlocul acestui neam, pe care l-am pecetluit eu cu numele Tău mai înainte de venirea mea la Tine prin cruce, prin cruce cu chin, Doamne. Ți-am fost statornic prin dureri și prin cruce, iar acum aștept darul Tău, slava Ta pe pământul român, bucuria pe care o doresc de două mii de ani, Doamne, și iată, bucuria se naște pic cu pic și se întregește, iar eu aștept ca și toți cei din cer, când ziua Ta de slavă va cuprinde cerul și pământul în ea, iar sfinții Tăi vor avea și ei ziua mângâierii, ziua bucuriei. Eu Ți-am fost martor în ziua pecetluirii grădiniței cuvântului Tău și am așezat puterea cea din porți peste grădină ca să fie a Ta și nu a lumii această grădiniță, iar arhiereul Tău de atunci a rostit cuvânt de pecetluire și s-a întocmit voia Ta prin noi în cer și pe pământ deodată în ziua aceea de mărturie.

O, frate arhiereu, nu uita, nu uita clipa cea măreață când tu ai avut slujire tainică lângă cei din cer în ziua aceea când s-a scris cuvântul tău peste această grădiniță pentru pecetluirea ei. Ești scris în cer cu ziua aceea și nimeni nu se poate sui la cer ca să te șteargă din cartea acelei zile. O, păstrează-te în carte cu duhul inimii tale, că nu se poate rupe fila aceasta din carte. Îl rog pe Domnul acum să te învăluie în duhul credinței pe care ai avut-o în ziua aceea, iar tu să te lupți așa, după cum este pentru tine înaintea Domnului rugăciunea mea.

O, slăvește-Te, Doamne, în el pentru Tine, că Ți-a fost martor și s-a scris zi de mărturie în cer și pe pământ atunci, iar eu mă aplec în această zi, că sărbătoare mare este această zi, întreită sărbătoare este ea, Doamne. Amin.

— Eu, Domnul, pun peste tot mângâierea Mea. Pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ pun mângâierea Mea și alin pun și întăresc lucrarea Mea, căci lucrul este mult, mult, și trebuie mângâiere și putere pentru lucru.

Să înveți, măi poporul Meu. Minte se învață din cer. Voi slobozi prin porți învățatură peste tine în această zi, iar tu să lucrezi apoi peste tine, căci din cer trebuie să iei și să ai tu. O, pace ție acum! E zi de hram peste așezământul Meu cu tine, și masa este cerească. Pace multă să lucrezi, și așa să împlinești cuvântul Meu de peste tine, cuvântul cu care-ți spun: Pace ție, poporul Meu, pace ție! Pacea Mea cu tine, fiule poporul Meu! Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2014